

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A III- A CIVILĂ

DOSAR NR.

ÎNCHEIERE

Sedința din camera de consiliu din: 05.07.2022

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER :

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de apelanta-creditoare, împotriva încheierii din data de pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosar nr., în contradictoriu cu intimatul-petent și intimatul-debitor, având ca obiect *încuviințare executare silită*.

La apelul nominal efectuat în camera de consiliu, a răspuns apelanta-creditoare, prin avocat.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, după care:

Apelanta-creditoare, prin avocat, depune la dosarul cauzei cerere de sesizare a ICCJ, cerere de suspendare a cauzei în temeiul art. 413 C.pr.civ., precum și opis.

Tribunalul pune în discuție cererea de sesizare a ICCJ.

Apelanta-creditoare, prin avocat, precizează că ICCJ, sub sancțiunea unor despăgubiri pentru fiecare zi de întârziere, a obligat Guvernul acum 3 ani să emită o hotărâre de guvern. Elementul de noutate este următorul: a adopta o hotărâre de guvern se circumscrie ipotezelor regăsite în cuprinsul art. 24 din Legea 544/2004. Apreciază că nu prezenta cauză nu se află într-o astfel de situație prevăzută la art. 24 Legea 544/2004. Precizează că nu există jurisprudență în mod expres cu privire la adoptarea unei hotărâri de guvern. Există jurisprudență în materie execuțională doar pentru încheierea anumitor contracte administrative, operațiuni administrative, jurisprudență care precizează că, în acea ipoteză, competența aparține Curții de Apel; per a contrario, competența aparține instanței de drept comun. Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că adoptarea unei hotărâri de Guvern este similară cu altă operațiune administrativă. Dacă ar fi fost vorba despre contracte administrative, despre acte bilaterale, legiuitorul ar fi prevăzut expres; noțiunea de adoptare/emitere a unei hotărâri de Guvern nu se regăsește. Operațiunile de la art. 24 lege 544/2004 trebuie interpretate restrictiv, iar nu prin analogie.

Tribunalul reține spre soluționare cererea de sesizare a ICCJ.

Tribunalul pune în discuție cererea de suspendare a cauzei până la soluționarea dosarului

Apelanta-creditoare, prin avocat, apreciază că cererea de suspendare este temeinică având în vedere faptul că pe rolul Curții de Apel București au fost înregistrate pentru același debitor cereri de fixare a sumei pe art. 24 alin. 4 din Legea nr. 554/2004; având în vedere faptul că Judecătoria Sector 1 a apreciat că este nefondată cererea de încuviințare a executării silită considerând că este competentă Curtea de Apel să le soluționeze, calea de urmat nefiind cea a dreptului comun. Cu toate acestea, sesizând Curtea de Apel în procedura art. 24 alin. 4 din Legea nr. 554/2004, această instanță ar putea respinge ca inadmisibile cererile de fixare a sumei și ar putea aprecia instanța de executare este cea de drept comun. Dacă se va admite

cererea de fixare a sumei, urmează ca instanța de apel să respingă apelul. Precizează că orice dezlegare ar pronunța Curtea de Apel, ar aduce o înrăurire hotărâtoare asupra soluțiilor ce urmează a fi pronunțate cu privire la încuviințarea executării silite pornite în fața Judecătorei Sector 1 ca instanță de executare de drept comun. Totodată, precizează că s-a dispus la Curtea de Apel atașarea tuturor cererilor de fixare a sumei la dosarul nr.

Tribunalul reține calea de atac spre soluționare cu privire la suspendarea cauzei.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra admisibilității cererii apelantei de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, reține următoarele.

Prin cererea depusă la data de 05.07.2022 apelanta creditoare a depus cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dispozițiile art. 24 alin. 1 și urm. din Legea nr. 554/2004 privind procedura de executare a hotărârii instanței de judecată în funcție de natura obligațiilor stabilire în sarcina autorității publice prin titlu executoriu, anume încheierea, înlocuirea sau modificarea actului administrativ, eliberarea unui alt înscris sau efectuarea anumitor operațiuni administrative, sunt aplicabile inclusiv în situația în care obligația stabilită prin hotărârea definitivă este aceea de adoptare a unui act administrativ, în speță adoptarea unei hotărâri de Guvern?”.

Tribunalul reține că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 C.proc.civ., conform căruia dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Astfel, tribunalul fiind investit cu un apel formulat împotriva unei încheieri de respingere a cererii de încuviințare a executării silite, statuează în ultimă instanță.

Chestiunea de drept ridicată de apelanta creditoare este determinantă pentru modul de soluționare a apelului, deoarece, în ipoteza în care s-ar stabili că procedura execuțională specială, prevăzută de art. 24 din Legea nr. 554/2004 este aplicabilă și pentru executarea silită a obligațiilor de a face având ca obiect adoptarea unui act administrativ, atunci aceasta ar confirma raționamentul primei instanțe care a dispus respingerea cererii de încuviințare a executării silite, tocmai în considerarea acestui raționament juridic.

Amintim că speța privește punerea în executare silită a obligației de a face constând în adoptarea unei hotărâri de guvern în baza titlului executoriu reprezentat de decizia civilă nr., pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr.

În ce privește noutatea chestiunii de drept, apelanta creditoare susține că dispozițiile art. 24 din Legea nr. 554/2004, reglementând o procedură specială și excepțională de executare silită a obligațiilor de a face cuprinse în titluri executorii pronunțate în materia contenciosului administrativ, trebuie interpretate restrictiv și fără folosirea suplimentului analogic, astfel încât aceasta devine incidentă doar pentru cele cinci ipoteze de aplicare, în speță încheierea, înlocuirea, modificarea actului administrativ, eliberarea unui înscris și efectuarea unei operațiuni administrative, iar nu și pentru adoptarea actului administrativ, față de care nu poate fi extinsă aplicarea normei legale.

Este adevărat că există jurisprudență a instanțelor de contencios administrativ în sensul că actele administrative bilaterale (contractele administrative) sunt supuse încheierii de către părțile contractante, iar actele administrative unilaterale sunt supuse adoptării de către autorul unic al acestora, însă nici apelanta creditoare, nici tribunalul nu a identificat jurisprudență relevantă care să fie circumscrisă în mod expres limitelor câmpului de aplicare a dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 554/2004, cu o aplecare deosebită asupra distincției dintre actele administrative încheiate și actele administrative adoptate.

Nu în ultimul rând, ar fi nimerit ca instanța supremă să dezlege această chestiune de drept și pentru a preîntâmpina apariția unei practici neunitare la nivelul instanțelor civile, în speță judecătoriile de sector, respectiv Tribunalul București, având în vedere că s-au deschis mii de dosare execuționale în baza titlului executoriu din litigiu, fiind vorba despre mii de creditori care și-ar fi cesionat creanțele către societatea apelanta creditoare, cu atât mai mult cu cât se pune în discuție interpretarea unei chestiuni de drept care ține mai curând de apanajul instanțelor de contencios administrativ, iar nu de cel al instanțelor civile.

Așadar, tranșarea acestei chestiuni de drept ar conferi predictibilitate miilor de potențiale executări silite care se pot declanșa și în cadrul cărora este mai mult decât previzibil că se vor formula atât apeluri împotriva încheierilor de respingere a cererilor de încuviințare a executării silite, dar și contestații la executare acolo unde deja executările silite au fost deja încuviințate de judecătorii.

În ce privește cererea de suspendare judecătorească facultativă formulată în cauză, precum și susținerile părților de la acest termen de judecată, în raport de dispozițiile at. 413 alin. 1 C. pr. Civ., apreciind că soluționarea prezentei cauze depinde de soluția ce urmează a fi pronunțată în dosarul nr. aflat pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, urmează a dispune suspendarea judecării cauzei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea apelantei de sesizare a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dispozițiile art. 24 alin. 1 și urm. din Legea 554/2004 privind procedura de executare a hotărârii instanței de judecată în funcție de natura obligațiilor stabilire în sarcina autorității publice prin titlu executoriu, anume încheierea, înlocuirea sau modificarea actului administrativ, eliberarea unui alt înscris sau efectuarea anumitor operațiuni administrative, sunt aplicabile inclusiv în situația în care obligația stabilită prin hotărârea definitivă este aceea de adoptare a unui act administrativ, în speță adoptarea unei hotărâri de Guvern?

Dispune suspendarea apelului formulat de apelanta-creditoare, cu sediul ales în, împotriva încheierii din data de pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosar nr., în contradictoriu cu intimatul-petent, cu sediul în și intimatul-debitor, în temeiul art. 413 alin. 1 C.pr.civ. până la soluționarea definitivă a dosarului nr. aflat pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Fără cale de atac în ce privește soluția de sesizare a ICCJ.

Cu recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată în sedință publică, azi, 05.07.2022.

PREȘEDINTE

GREFIER

JUDECĂTOR